

РЕШЕНИЕ

№ 383

гр. София, 02.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на двадесет и трети септември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Снежана Душкова

Членове: Иван Стойчев
Карамфила Тодорова

при участието на секретаря Валентина Игн. Колева
в присъствието на прокурора Даниела Иванова Попова (АП-София)
като разгледа докладваното от Снежана Душкова Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20211000600708 по описа за 2021 година

Предмет на въззивна проверка е присъда №260062 от 19.04.2021г., постановена по НОХД №421/2021г. на Софийски градски съд, с която подсъдимият А. А. И., е признат за виновен в това, че на 28.05.2020г. в гр.София, в района на „женския пазар”, на ул. „Чипровци” до №8 е държал с цел разпространение, без надлежно разрешително съгласно закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите, високорискови наркотични вещества- коноп, разпределен в 4 (четири) отделни обекта, с общо нето тегло 16,08грама със съдържание на активно действащия компонент (тетрахидроканабинол) 15%, на обща стойност от 96,48 (деветдесет и шест лева и четиридесет и осем стотинки) лева, както следва: обект 1 с нето тегло 5,05грама със съдържание на активно действащия компонент (тетрахидроканабинол) 15%, на стойност 30,30лева; обект 2 с нето тегло 0,90грама със съдържание на активно действащия компонент (тетрахидроканабинол) 15%, на стойност 5,40лева; обект 3 с нето тегло 5,05грама със съдържание на активно действащия компонент (тетрахидроканабинол) 15%, на стойност 30,30лева; обект 4 с нето тегло 5,08грама със съдържание на активно действащия компонент (тетрахидроканабинол) 15%, на стойност 30,48лева- престъпление по чл. 354а, ал.1, предл.4-то от НК, поради което при условията на чл.55, ал.1 т.1 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от 1 (една) година, чието изпълнение е отложено с приложението на чл.66, ал.1 от НК с изпитателен срок от 3(три) години. Съдът се е произнесъл по разностите и

веществените доказателства. Съгласно чл.354а, ал.6 от НК предметът на престъплението- високо рисково наркотично вещество, е отнет в полза на държавата, като е постановено и унищожаването им по надлежния ред. На основание чл.189, ал.3 от НПК на подсъдимия А.И. са възложени за заплащане разноските по делото- 500,04лв. по сметка на СДВР, както и 5лв. държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист.

Присъдата е атакувана, като въззивното производство е образувано по жалба (и допълнението към нея), подадена от защитника на подсъдимия - адв.П. Д. от САК, с която са изложени твърдения, че присъдата е необоснована и неправилна. Посочено е, че обвинението не е подкрепено нито с писмени, нито с устни доказателства, а изводите на първоинстанционния съд относно участието на подсъдимия И. във вмененото му престъпление не кореспондират със събрания доказателствен материал. Изтъкнато е, че обвинителната теза се крепи единствено на показанията на св.А., който е заявил, че неколkokратно е купувал наркотични вещества именно от подсъдимия И.. Изразява се несъгласие с позицията на първата инстанция, която кредитира показанията на св.А., а не приема за достоверни обясненията на подсъдимия И., че държаното от него наркотично вещество по никакъв начин не е било предназначено за продажба, а е за лична употреба. Във въззивната жалба защитата е изразила становище, че свидетелите А., Д., Ц. и Б. са основни инициатори и организатори на действията, разиграли се на ул. „Чипровци“ №8 на 28.05.2020г., като е посочено, че въпреки „активната роля на св.А. в активното мероприятие на МВР“ не се е стигнало до преминаване на наркотично вещество от фактическата власт на подс.И. във фактическа власт на св.А., нито пък има плащане на определена сума пари от св.А. към подсъдимия И.. В тази насока се настоява, че специфичната цел за разпространение на наркотични вещества не е доказана по несъмнен и категоричен начин, а евентуално може да бъде формиран извод и то единствено за държане на процесното наркотично вещество. В такъв случай алтернативно са наведени доводи за приложимостта на чл.9, ал.2 НК или с оглед приложимостта на чл.354а, ал.5 вр. ал.3, т.1 от НК и за наличието на явна несправедливост на наложеното от СГС наказание. Изтъкнато е, че предметът на престъплението е с относително ниска стойност (96,48лв.), както и че количеството държано от подсъдимия И. наркотично вещество също е малко. Акцентираща се на чистото съдебно минало на подсъдимия, на изразеното изкрено съжаление от последния, както и на проявеното от негова страна съдействие и в двете фази на процеса. Отправено е искане до въззивния съд за отмяна на първоинстанционната осъдителна присъда и за постановяване на нова, с която подсъдимият И. да бъде оправдан, алтернативно е заявено искане за изменение на присъдата на СГС.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция подсъдимият И. се явява лично и се представява от упълномощен защитник- адв. Д., който поддържа съображенията, изложени в жалбата и допълнението към нея. Отново е обърнато внимание от защитата, че на инкриминираната дата на ул. „Чипровци“ №8 до музикалния магазин, когато оперативните служители на ОЗ РУ- СДВР са се представили на подс.И., същият е направил пълни

самопризнания, като е заявил, че в него има наркотично вещество, но е уточнил, че то е за лична употреба. Освен това е изтъкнато също, че на инкриминираната дата подсъдимият и св.А. изобщо не са се виждали. Настоява се, че е налице маловажен случай, тъй като количеството наркотично вещество е оценено на 96 лева и се поддържа искането за оправдаване на подсъдимото лице.

Представителят на прокуратурата пред въззивната инстанция изразява становище, че жалбата е неоснователна, а първоинстанционната осъдителна присъда следва да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна. Намира за правилни дейността на СГС по анализ на доказателствените материали и изводите му за доказаност на всички признаци от състава на вмененото престъпление по чл.354а, ал.1 от НК (включително и специфичната цел за разпространение на наркотичното вещество), както и на участието на подсъдимия И. в инкриминираното деяние. Изтъква, че погледнато комплексно неговията стойност на държаното наркотично вещество, съпоставена с факта, че подсъдимият И. нееднократно е снабдявал св.А. с такива наркотични вещества, както и с оглед грамажа на държаното наркотично вещество от подсъдимия, личността на дееца, мотивите за извършване на престъплението и субективното му отношение към случилото се, в никакъв случай не е налице малозначителност на деянието и чл.9, ал.2 от НК не може да намери приложение в процесния случай. Заявява искане за потвърждаване на постановената присъда.

Подсъдимият И. в лична защита и в последната си дума поддържа казаното от неговия защитник, заявява, че се разкайва за случая и че държаното от него наркотично вещество не е било с цел разпространение и продажба, а е било за лична употреба.

СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД, като прецени доводите на страните и провери изцяло правилността на постановения съдебен акт, съобразно разпоредбата на чл.314 НПК, намира за установено следното:

При преценка на събраните по делото доказателства настоящият състав намира жалбата за неоснователна. При извършената по реда на чл.314 НПК проверка на постановения съдебен акт правните изводи изложени от решаващия съд остават непроменени и за настоящата инстанция.

След пълна и задълбочена проверка на релевираните доводи, възражения и доказателства по делото напълно се споделят фактическите констатации, приети за установени от контролираната инстанция, тъй като намира за правилни и доказателствените изводи на първоинстанционния съд. Решаващият съд е събрал множество доказателства, които подробно е посочил, подложил е на задълбочена преценка и анализ събраните доказателствени източници, прецизно са установени всички обстоятелства, значими за правилното решаване на делото. Градският съд е изложил съображения за доказателствената основа на всеки отделен, приет за установен от него факт, както и основанията си, за да отхвърли развиваната от държавното и частно обвинение теза. При разглеждане на делото е бил спазен процесуалният ред и не са били допуснати процесуални нарушения

във фазата на досъдебното и съдебно производство при събиране и оценка на доказателствата.

Пред въззивната инстанция не са събирани нови доказателства и независимо от това настоящият състав не намира основания да преразглежда и да внася изменения в изяснената от СГС фактология на деянието относно следното:

Подсъдимият А.И. и свидетелят М. А. се познавали от около една година преди датата на извършване на процесното деяние (28.05.2020г.), през който период св.А. неколкратно си закупувал марихуана от подсъдимия. На 27.05.2020г. св.М. А. бил задържан в 03-то РУ- СДВР по повод намирането в него на високорисково наркотично вещество- марихуана, за което нямал съответно разрешително. Св.А. дал първоначална информация пред полицейските служители (при проведена оперативна беседа с него на основание чл.10, ал.1 от ЗМВР), че периодично си закупувал марихуана от подсъдимия И., като заявил още, че първо по телефона си уговарял среща с подсъдимото лице и уточнявали количеството марихуана, което искал да получи и цената му, при което обикновено срещата се състояла в гр.София, в района на „женския пазар”, на ул. „Чипровци”, като подсъдимият И. идвал в кратко време след всеки проведен разговор, предавал му уговореното от по-рано наркотично вещество и получавал парите, които св.А. му заплащал съгласно уговорката им. Пред полицейските служители св.А. споделил още и информация за малкото име на подсъдимия И., както и относно неговото описание, а също така посочил телефонния номер, ползван от подсъдимото лице (*****), както и своя телефонен номер (*****). Въз основа на получената информация полицейските служители предприели проверка, като от св.А. било поискано съдействие и последният след като се съгласил доброволно да съдейства, се свързал отново по телефона с подсъдимия И. и си уговорили нова среща за закупуване на марихуана. Въз основа на проведения разговор и уговорената среща между св.А. и подс.И., на 28.05.2020г. около обяд полицейските служители- свидетелите М. Д., М. Ц. и Ю. Б. се отправили в района на „женския пазар”, където при извършен обход, на ул. „Чипровци” до №8 забелязали две лица, едното от които било със сходна външност на описаната от св.А.. Полицейските служители спрели двете лица и им извършили проверка, като лицата показали своите документи за самоличност и били установени като: А. А. И. и М. Т. И.. В хода на проверката двете лица били видимо притеснени, като на зададен въпрос, дали у себе си имат нещо, забранено от закона, подс.А.И. споделил, че у себе си има марихуана. Двете лица били задържани и транспортирани до 03-то РУ-СДВР, а подсъдимият И. предал доброволно три обекта, съдържащи марихуана, за което бил съставен протокол. На процесните обекти са изготвени експертна справка (№1434-X/2020), както и протокол за извършена физикохимична експертиза (№408-X/2020), въз основа на които е констатирано, че доброволно предадените от подсъдимото лице обекти, всъщност са четири на брой (тъй като два от обектите- обект №2 с тегло 0,90грама и обект №3 с тегло 5,05грама, съгласно цитираната експертна справка, били увити заедно) и представляват високорисково наркотично вещество- марихуана, с общо тегло 16,08 грама и с процентно съдържание на

активно действащия компонент (тетрахидроканабиол) 15%, а общата стойност на предаденото от подсъдимия наркотичното вещество е 96,48лв. Около 15:10ч. на същата дата (28.05.2020г.), бил посетен адреса, на който живеел подсъдимият и на който била и адресната му регистрация- в гр.***, ж.к.***, бл.***, вх.*, ет.*, ап.**, за да бъде извършено претърсване на апартамента при условията на неотложност на случая и в присъствието на две поемни лица (съседи от входа) и на подс.А.И., но не били намерени вещи от интерес за настоящото наказателно производство. На адреса по регистрация, подсъдимият И. живеел към този момент със своите родители- Т. Ю.- И. и А. Х. И.. На следващия ден (29.05.2020г.) в сградата на 03-то РУ СДВР е извършено разпознаване на лица, при което разпознаващото лице св.М. А. категорично е посочил подс.А.И. (с №2 сред лицата, представени за разпознаване) като лицето, от което неколкратно си е закупувал марихуана през последната една година преди датата на извършване на процесното деяние.

Така установената фактическа обстановка е съответна на всички събрани по делото доказателства: гласни доказателствени средства- показанията на свидетелите: М. Д., дадени в съдебно заседание и тези, дадени на ДП и приобщени към доказателствения материал по делото по реда на чл.281, ал.5 вр. ал.1, т.2 от НПК (в частта относно датата на осъществената полицейска операция и имената на свидетеля М. А.); М. Ц., дадени в съдебно заседание и тези, дадени на ДП и приобщени към доказателствения материал по делото по реда на чл.281, ал.5 вр. ал.1, т.2 от НПК (в частта относно точната дата и месец на проведената полицейска операция); Ю. Б., дадени в съдебно заседание; М. И., дадени в съдебно заседание; М. А., дадени в съдебно заседание; обяснения на подсъдимия А.И., дадени в съдебно заседание; приетите по делото експертизи, както следва: физикохимична експертиза, обективирана в протокол №408-Х/20 от 23.06.2020г. (л.62-л.70, ДП); съдебно-оценителна експертиза от 11.07.2020г. (л.75-л.77, ДП); съдебно-психиатрична експертиза на подс. А.И. (л.79-л.85, ДП); съдебно-психиатрична експертиза на св.М. А. (л.88-л.94, ДП); писмени доказателства и доказателствени средства: протокол за доброволно предаване на държаните наркотични вещества, приобщен по надлежния ред на основание чл.283 от НПК (л.22, ДП); протокол за претърсване и изземване в жилището, обитавано от подсъдимия (л.23-л.28, ДП), извършен в неотложни случаи и с последващо съдебно одобрение; протокол за личен обиск на подсъдимия И. по ЗМВР (л.17, ДП); протокол за извършено разпознаване на лице на живо, заедно с фотоалбум към него (л.55-л.56, ДП); справка от АИС „БДС“ на подсъдимия (л.106, ДП); справки от мобилните оператори, изискани на основание чл.159а от НПК (л.98-л.104, ДП); извадка от търговския регистър за дружеството „Кралска“ ООД относно данните за собствеността на СИМ карта с телефонен номер ***** (л.105, ДП); свидетелство за съдимост на подсъдимия И. (л.107, ДП); докладна записка (л.14, ДП); заповед за задържане на подсъдимия (л.15, ДП); експертна справка №1434-Х/2020 към ФХЕ №408-Х/20 (л.60, ДП); писмо от 24.09.2020г. до Централно митническо управление /ЦМУ/ и приемо- предавателен протокол за предоставяне на доброволно

предаденото наркотично вещество /изследваните обекти №1, №2, №3, №4 по ФХЕ/ по делото на ЦМУ (л.72 и л.73, ДП); вещественни доказателства: остатъчното наркотично вещество, както и първоначалните и транспортни опаковки по ФХЕ, запечатани с картони серия А0463247 и А0463485 и приложени към експертизите (л.61 и л.71, ДП);

Въззивният съд след извършен внимателен анализ на същите доказателства не установи възможност въз основа на тези доказателства да се стигне до фактически изводи, различни от направените от контролираната инстанция, които не се оспорват и от защитата по делото. Първоинстанционният съд детайлно е обсъдил доказателствения материал по делото и е направил логични и обосновани изводи относно приетата фактическа обстановка. Извършеният в мотивите към първоинстанционната присъда доказателствен анализ е подробен и задълбочен, като се споделя изцяло от настоящия въззивен състав, поради което и е безпредметно цялостното му преповтаряне в настоящото решение. Въззивният съд не намира основания да приема нови фактически положения, касателно участието на подсъдимия А.И. във вмененото му инкриминирано деяние. Доказателствената съвкупност е непротиворечива и между отделните събрани доказателства не се констатира каквито и да било противоречия. При обсъждане доказателствената стойност на показанията на св.М. Д., дадени в съдебно заседание пред първоинстанционния съд, настоящият въззивен състав заема по- различна позиция от СГС, като счита, че предвид факта, че св.Д. на досъдебното производство е извършил действие по разследването, а именно извършил е разпит на св.М. И. (л.43-л.44 от ДП), което процесуално действие е било възложено на св.Д. от дежурен разследващ полицай с постановление по чл.194, ал.4 от НПК (л.41 от ДП), то с оглед изискването, регламентирано в разпоредбата на 118, ал.2 от НПК, показанията на св.М. Д., дадени пред СГС следва да бъдат изключени от доказателствения материал по делото. Но според САС, това няма да доведе до установяването на фактически констатации, различни от приетите за установени от контролирания съд, тъй като основните факти, които са предмет на доказване в процесния случай (неправомерното държане на марихуана от подс.А.И. на инкриминираната дата и място, без съответно разрешително за това с цел разпространение) са безспорно доказани от останалия събран по делото доказателствен материал. Показанията на св.М. А. са информативни, тъй като възпроизвеждат неговите лични възприятия относно дейността на подсъдимия А.И. по държане с цел разпространение на марихуана. Св.А. неколкратно си е закупувал марихуана от подсъдимия, включително на инкриминираната дата. Освен това пред СГС св.А. е посочил също, че след като е бил задържан на 27.05.2020г. е съдействал на органите на досъдебното производство като е посочил описанието на подсъдимия, телефонния номер, на който се е свързвал с него (*****), както и своя телефонен номер (*****), мястото, където обичайно се срещат с цел покупко- продажба на марихуана, дал е показания също и за проведен разговор с подсъдимия чрез горецитираните телефонни номера, посредством който двамата са си определили нова среща на 28.05.2020г. за закупуване на марихуана, както и

че при проведеното на досъдебната фаза разпознаване е посочил подсъдимия И. като лицето, от което неколkokратно е закупувал марихуана.

По същия начин информативни са показанията на другите двама разпитани полицейски служители св.М. Ц. и св.Ю. Б., които са взаимно свързани и еднoпocочни, щo ce кacae дo пoдлeжaщитe нa ycтaнoвявaнe в тoвa нaкaзaтeлнo пpoизвoдcтвo oбcтoятeлcтвa, кaтo cъщитe cа пoдpoбнo и дeтaйлнo cа aнaлизирaни oт CГC. Cвидeтeлитe cа изpaзили cpaвнитeлнo яceн cпoмeн зa oсъщecтвилaтa ce фaктичecкa oбcтaнoвкa, кaтo пpилoжeниeтo нa чл. 281 oт НПК ce e нaлoжилo пo oтнoшeниe нa нe тoлкoвa cъщecтвeни пoдpoбнocти oт фaктитe, кaтo cлeд пpoчитaнeтo нa дaдeнитe нa фaзaтa нa дoсъдeбнoтo пpoизвoдcтвo, cвидeтeлитe cа пoтвърдили излoжeнoтo oт тях нa тaзи пpeдxoднa пpoцecуaлнa фaзa.

Кoнтpoлиpaнaтa инcтaнция aргyмeнтиpaнo e излoжилa дoвoди в мoтивитe нa пpиcъдaтa, чe пpиeмa пoкaзaниятa нa св.М. А. зa дocтoвepни, тъй кaтo дaннитe, cъдържaщи ce в тях, ce пoдкpeпят кaктo oт пoкaзaниятa нa пoлицeйcкитe cлужитeли св.М. Ц. и св.Ю. Б., тaкa и oт пpилoжeнитe пo дeлoтo cпpaвки oт мoбилнитe oпepaтopи (нa л.102 и л.104 oт ДП, oбeктивизирaщи пpoвeждaнeтo нa oбщo чeтиpи paзгoвopa мeждy двaтa гopepocoчeни тeлeфoнни нoмepa в днитe 27.05. и 28.05 пpeз 2020г.), дaннитe oт пpoтoкoлa oт 28.05.2020г. зa дoбpoвoлнo пpeдaвaнe нa инкpиминиpaнoтo нaркoтичнo вeщecтвo (в чиeтo cъдържaниe изpичнo e oбeктивизиpaнo coбcтвeнopъчнo изписaнoтo oт пoдc.А.И. вoлeизявлeниe, чe пpeдaвa пpoцecнитe пликчeтa, cъдържaщи мaрихуaнa и c yтoчнeниeтo, чe cъщитe cа зa личнa yпoтpeбa. В дoпълнeниe, кaктo бe пocoчeнo и пo-гope oт пpeдcтaвeнитe пo дeлoтo eкcпepтнa cпpaвкa №1434-X/2020 и пpoтoкoл №408-X/2020 зa извършeнa физикoхимичнa eкcпepтизa e ycтaнoвeнo, чe дoбpoвoлнo пpeдaдeнитe oт пoдcъдимия тpи бpoя пoлиeтилeнoви cгъвки cъc cуxа paститeлнa мaca, вcъщнocт cа чeтиpи нa бpoй (тъй кaтo изcлeдвaнитe oбeкт №2 c тeглo 0,90гpaмa и oбeкт №3 c тeглo 5,05гpaмa, cъглacнo цитиpaнaтa eкcпepтнa cпpaвкa, били yвити зaeднo) и пpeдcтaвлявaт висикopиcкoвo нaркoтичнo вeщecтвo кoнoп (мaрихуaнa) cъc cъдържaниe нa aктoвнo дeйcтвaщия кoмпoнeнт (тeтpaxидpoкaнaбинoл) 15% и c oбщo тeглo 16,08г. (кaтo нeтнoтo тeглo нa вceки кoнкpeтeн изcлeдвaн oбeкт e тoчнo пocoчeн в цитиpaнитe eкcпepтнa cпpaвкa и ФХЕ №408-X/2020), a oт пpиeтaтa пo дeлoтo cъдeбнo-oцeнитeлнa eкcпepтизa e виднo, чe oбщaтa пapичнa cтoйнocт нa инкpиминиpaния нaркoтик e 96,48лв.

Oт ocoбeнo знaчeниe зa ycтaнoвявaнe нa фaктитe, ce явявa и пpoвeдeнoтo в дoсъдeбнoтo пpoизвoдcтвo paзпoзнaвaнe нa лицe нa живo, пpoвeдeнo нa 29.05.2020г. в cгpaдaтa нa 03-тo PУ-CDBP. Cв.М. А. e paзпoзнaл пoдc.А.И. (№2 oт пpeдcтaвeнитe зa paзпoзнaвaнe лицa). Тoвa paзпoзнaвaнe oбaчe e пpoвeдeнo нe изoбщo – зa дa yдocтoвepи cвидeтeлят дaли пoзнaвa пoдcъдимия, a имeннo c oглeд нa зaявeнoтo oт нeгo кaк и oт кoгo cи e зaкyпил пpoцecнoтo вeщecтвo. Зaдaчaтa нa paзпoзнaвaнeтo e cвързвaнe нa зaявeнoтo oт св.А. c кoнкpeтнo лицe (пoдcъдимия А.И.). В cъoтвeтcтвиe c рeглaмeнтиpaнoтo в paзпopeдбaтa нa чл.171, aл.7 oт НПК св.М. А. пpи пocoчвaнe нa paзпoзнaтoтo лицe e нaпpaвил yтoчнeниe, кoтo e oбeктивизиpaнo

и в протокола за разпознаване, че това е лицето, което познава като А. и от което си е закупувал марихуана неколkokратно. Последното е потвърдено и от разпитите на двете поемни лица, присъствали при извършване на разпознаването. Тук е необходимо да се отбележи, че преди извършването на разпознаването, на 28.05.2020г. св.М. А. в проведения му разпит е посочил описанието на подсъдимия с негови външни белези, същите които е обективирал малко по-късно (на 29.05.2020г.) и като такива, по които именно го е разпознал (ръст, възраст, характерна прическа, черти на лицето) и които още веднъж е потвърдил и в проведения му разпит пред съдия от 29.05.2020г. на основание чл.223 от НПК. Данните, изнесени във всички тези му показания са еднопосочни, включително и с данните, съдържащи се в показанията му, които е депозирал и в съдебното заседание пред СГС. С оглед на изложеното според настоящия въззивен състав протокола за разпознаване и приложения към него фотоалбум се приемат за годни доказателствени източници, като противното би било израз на ненужен формализъм. Още веднъж следва да се посочи, че доказателствената съвкупност е категорична, еднопосочна и безпротиворечива и установява поведението на подсъдимия, с което се осъществява състава на вмененото на подс.А.И. престъпление. С оглед извършения от страна на първоинстанционния съд подробен доказателствен анализ и уточненията направени от САС, както и предвид липсата на конкретни твърдения от страна на защитата, свързани с неизяснени от фактическа страна обстоятелства, този въззивен състав приема, че е безпредметно обсъждането по-подробно и поотделно на събраните по делото доказателства.

Въз основа на тази фактическа обстановка от правна страна първоинстанционният съд законосъобразно е приел, че подсъдимият А. А. И. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 354а, ал. 1, пр. 4 от НК.

От обективна страна: на 28.05.2020г. в гр.София, в района на „женския пазар“, на ул. „Чипровци“ до №8 е държал с цел разпространение без надлежно разрешително високорискови наркотични вещества, както следва: коноп, разпределен в 4 (четири) отделни обекта, с общо нето тегло 16,08грама със съдържание на активноедействащия компонент (тетрахидроканабинол) 15%, на обща стойност от 96,48 (деветдесет и шест лева и четиридесет и осем стотинки) лева, както следва: обект 1 с нето тегло 5,05грама със съдържание на активноедействащия компонент (тетрахидроканабинол) 15%, на стойност 30,30лева; обект 2 с нето тегло 0,90грама със съдържание на активноедействащия компонент (тетрахидроканабинол) 15%, на стойност 5,40лева; обект 3 с нето тегло 5,05грама със съдържание на активноедействащия компонент (тетрахидроканабинол) 15%, на стойност 30,30лева; обект 4 с нето тегло 5,08грама със съдържание на активноедействащия компонент (тетрахидроканабинол) 15%, на стойност 30,48лева. Инкриминираният наркотик, подлежи на контрол съгласно Конвенция на ООН от 1961г. за упойващите вещества, ратифицирана от Р.България и обнародвана в ДВ - бр. 87/96 год., Конвенция на ООН от 1988 год. за борба срещу незаконния трафик на упойващи вещества, ратифицирана

от Р.България и обнародвана в ДВ - бр. 89/93 год. и Приложение № 1 – „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“ от наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата, като наркотични във връзка с чл. 3, ал.2 от закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите.

От обективна страна са налице всички признаци от състава на вмененото на подс.А.И. престъпление. Посочените вещества са забранени за притежаване съгласно чл.7 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите и приложение №1 към чл.3, ал.2 от този закон. Подсъдимият е осъществявал фактическа власт върху инкриминираните наркотични вещества, без да притежава изискуемото по ЗКНВП надлежно разрешително и които доброволно е предал на органите на досъдебното производство, като следва да се посочи, че това обстоятелство не е спорно по делото. Както бе посочено и по- горе, от обективна страна, упражняваната от подсъдимия А.И. фактическа власт е била без съответното надлежно разрешително. За високорисковото наркотично вещество марихуана подсъдимият изобщо не би могъл да разполага с такова разрешително, тъй като марихуаната е включена в приложение №1 към чл.3, ал.2 от ЗКНВП- „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“ и е възможно да бъде съхранявана от физически лица в ограничени количества за медицински и научни изследвания, образователни цели и поддържане на работното състояние на кучетата, разкриващи наркотични вещества, с каквито дейности подсъдимият А.И. не се занимава и не притежава подобно разрешително.

По повод субективната страна- в тази насока основното противоречие е по отношение на специфичната цел, с която е била осъществявана фактическата власт върху инкриминирания наркотик, което е внимателно анализирано и обосновано аргументирано от контролираната инстанция. И САС напълно се солидаризира с извода, приет от първоинстанционния съд, че наличието на специфичната цел за разпространение също е доказана по делото, въпреки твърденията на защитата в обратния смисъл. Това е така както с оглед показанията на св.М. А., които и САС кредитира като достоверни, така и с оглед останалия събран доказателствен материал по делото- справките от мобилните оператори, обективиращи налична комуникация между подсъдимия А.И. и св.М. А., количеството на доброволно предадения от подсъдимия наркотик, както и опаковането му и разпределянето му на няколко равни по грамаж дози и една по- малка доза, в тази насока настоящият състав изцяло споделя изложените от контролирания съд подробни аргументи в насока, изключваща поддържаната от подсъдимия защитна версия, че наркотичното вещество е за лична употреба. Казано с други думи, предварително подготвения набор от процесните четири полиетиленови пликчета с марихуана и прецизия им начин на разпределение по грамаж са индиция, изключваща всякакво друго различно отношение на подс.А.И. към някои от инкриминираните пликчета, освен именно с цел за

разпространение. В посочения смисъл от субективна страна деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл. Подсъдимият А.И. е съзнавал, че държи с цел разпространение високорисково наркотично вещество, поставено под разрешителен режим, без да има за това съответното разрешение. Подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е, че от неговото деяние ще настъпят общественотоопасни последици, (марихуаната е била опакована и прецизно разпределена на няколко дози, повечето от които с почти еднакъв грамаж, за да може бързо и лесно да бъде предоставена на желаещи купувачи), които пряко е целял. С оглед на горепосоченото правилно първоинстанционният съд не е възприел позицията на защитата, че доброволно предаденият наркотик е бил за лична употреба. Що се отнася до доводите на защитата, че не се е стигнало до преминаване на инкриминираното наркотично вещество от фактическата власт на подс.И. във фактическа власт на св.А., нито пък че е имало плащане на определена сума пари от св.А. към подсъдимия И., следва да се има предвид, че в конкретния случай в обвинителния акт изобщо не се и твърди подобно нещо. За да бъде съставомерно деянието по чл.354а, ал.1, пр.4 от НК- „държане с цел разпространение“, каквото обвинение е повдигнато с обвинителния акт и поддържано в съдебната фаза на процеса, е достатъчно да се установи, че деецът осъществява фактическа власт върху предмета на престъплението- инкриминираното наркотично вещество, да не притежава съответно разрешително за това, както и да е налице специалната цел за разпространение на процесния наркотик. Самото разпространение на наркотичното вещество на конкретно лице е криминализирано в друга алтернатива на същата разпоредба, когато изпълнителното деяние се изразява в същинско действие по разпространение. Обвинителният акт очертава фактическите и правните рамки на повдигнатото спрямо подсъдимия А.И. обвинение и дейността по доказване, съответно и по защита, следва да се придържа към тези рамки, доколкото не самото разпространение, а престъпното държане с такава цел му е вменено с внесеното и поддържано в съда обвинение. Въззивната инстанция няма правомощие да изменя обвинението или да включва нова форма на изпълнителното деяние, при пълно отсъствие на повдигнато и поддържано обвинение за нея, респективно, без да е сезирана със съответен протест с искане за такова осъждане. Въззивният съд обсъждайки проверяваната присъда и относно възприетата от СГС правна квалификация на деянието, осъществено от обективна и субективна страна от подс.А.И. напълно се солидализира с извода, че е осъществен състава на чл.354а, ал.1, пр.4 от НК, както бе изложено по- горе, а оттук следва, че е неоснователен и релевиращия с въззивната жалба довод относно наличието на основание за квалифициране на деянието по ал.3 на чл.354а от НК, а в тази връзка неоснователна се явява и претенцията на защитата за квалифициране на осъщественото деяние от подсъдимия като маловажен случай, тъй като в НК са предвидени състави на маловажен случай само за деянията, осъществяващи съставите на ал.3 и ал.4 на чл.354а, но не и за деяния, подведени под нормата на ал.1 на чл.354а от НК, какъвто е настоящият случай.

Несъстоятелни са възраженията на защитата и по отношение на доводите за приложение на чл. 9, ал.2 от НК, като извършеното от подсъдимия А.И. бъде прието за малозначително, респ.за непростъпно. В обхвата на чл.9, ал.2 от НК, попадат деяния, които макар и формално да осъществяват признаците на предвиден в закона състав, разкриват липсата или явната незначителност на обществената опасност на деянието. В тази насока, от доказателствата по съответното производство следва да бъде фактически обосновано, че конкретният деец и неговите действия не са причинили никакви отчетливи престъпни последици - не са засегнали установени обществени отношения и не са създали състояние на застрашаване на обществени ценности, в интензитет, относим към едно престъпление.

Непосредствен обект на престъпленията, свързани с наркотични вещества, са обществените отношения, които регламентират строг режим на боравене с тях и защитават живота и здравето на гражданите. Деяния по чл.354 а, ал.1 от НК поставят в опасност неограничен кръг лица, а тяхната все по-широка разпространеност, по-висок интензитет и безцеремонност при извършването им, определят и изключително високата им степен на обществена опасност. Отношението на законодателя към подобни прояви е обективно установимо от видовете и размерите на предвидените в специалната норма наказания. Разглеждайки престъпните действия на подс.А.И., въззивният състав констатира, че той е приел поръчка за доставяне на забранените от закона вещества и се е отправил до уговореното място, където е следвало да предаде инкриминираните наркотични вещества, но е бил спрял за проверка от полицейските служители (св.Ц., св.Б.), признал е, че държи у себе си марихуана и е изразил готовност доброволно да предаде същата, при което е бил задържан и транспортиран до 03-то РУ СДВР. Нито един от тези ключови факти не е встрани от оценката за висока укоримост, за сериозно засягане на широк кръг обществени отношения, включително, за създаден риск от последици за здравето на други хора. Тук е необходимо да бъде пояснено, че стойността на предмета на престъплението е определена по силата на нормативен акт, изготвен специално за нуждите на наказателни производства, тъй като не съществува пазарна стойност на забранени за продажба вещества. Цената на тези вещества на улицата многократно надхвърля шест /6/лв. за грам марихуана. По отношение на количеството на инкриминираното наркотично вещество, действително то не е много голямо, но тъкмо то е съответно на условията на извършване и на потребностите на адресатите на поведението на подсъдимия. С оглед на изложеното, САС не установи отсъствие на обществена опасност или явна незначителност в степента на обществена опасност на извършеното от подсъдимия деяние. По изложените съображения и въззивният състав намира, че следва да отхвърли претенцията на защитата за приложение на чл. 9, ал.2 от НК.

Въззивният съд извърши проверка на обжалваната присъда на първоинстанционния съд и в частта относно индивидуализацията на наказанието, наложено на подсъдимия А.И.. За да индивидуализира наказанието при условията на чл. 55, ал.1, т.1 от НК, обосновано и

аргументирано СГС е констатирал наличието на многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства - чистото съдебно минало, относително неголямото количество и относително невисоката стойност на инкриминираните наркотични вещества, оказаното съдействие на разследващите органи, изразяващо се в доброволното предаване на предмета на престъплението, наличието на образователен ценз и трудовата ангажираност на подс.А.И.. Съдът не е отчетел факти, които утежняват отговорността му и е приел, че основното наказание лишаване от свобода следва да бъде определено под най-ниския предел на предвиденото по чл.354а, ал.1 от НК (предвиден е специален минимум от две години за деянията, имащи за предмет високорискови наркотични вещества), а именно в размер на една година, с отлагане на изтърпяването му по чл.66, ал.1 от НК за срок от три години. По реда на чл.55, ал.3 от НК, съдът не наложил кумулативно предвиденото по-леко наказание "глоба".

Според настоящия въззивен състав, наказанието, наложено при условията на чл.55, ал.1, т.1 от НК, постига баланс между принципите на законоустановеност и индивидуализация. Съдът е бил справедлив и достатъчно снизходителен, отчитайки, че само едно от предвидените наказания, и то в размер, значително по-нисък от предвидения специален минимум (в изречение първо на ал.1 на чл.354а, НК, в алт. за високорискови наркотични вещества) и начин на изтърпяване, несвързан с реална изолация на подсъдимия, удовлетворява целите по чл.36 от НК. Всички подчертани като смекчаващи обстоятелства, и по въззивната жалба, и с оглед становищата в о.с.з. в хода на пренията, са били коректно отчетени от първоинстанционния съд. Спрямо подс. А.И. е бил определен и минимален изпитателен срок по чл.66, ал.1 от НК, съответстващ на данните, характеризиращи конкретната степен на обществена опасност на подсъдимия, и предоставящ възможност за преосмисляне на поведението му при запазване на обичайния му социален модел. При съобразяване на всички обстоятелства по делото, така индивидуализираното от първоинстанционния съд наказание се явява справедливо и съответно на осъщественото от подс.А.И. противоправно деяние и в този смисъл релевираното с въззивната жалба твърдение за несправедливост на наложеното наказание е неоснователна, още по- малко пък може да се говори за явна несправедливост на така определения размер на лишаването от свобода с приложението на института на условното осъждане. Въззивният съд се солидаризира с констатацията на СГС, че така определена санкцията ефективно би въздействала възпитателно и поправително върху подс.А.И. с оглед установените по делото характеристики на личността му. В този интензитет санкцията изпълнява и предупредително-възпиращ ефект върху останалите членове на обществото. Предвид изложените съображения, настоящия съдебен състав намери, че липсва очевидна диспропорция между наложените наказания за така извършеното престъпление и обществената опасност на деянието и дееца, поради което приема, че не е налице соченото касационно основание по чл.348, ал.5, НПК.

При служебната проверка на присъдата в останалата ѝ част - досежно

разпореждането с веществените доказателства и разноските по делото, не бяха констатирани основания за нейната отмяна или изменение, поради което атакуваната първоинстанционна присъда следва да бъде потвърдена.

По изложените съображения настоящият състав на Апелативен съд- София

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда №260062/19.04.2021г. по НОХД №421/2021г. по описа на СГС.

Решението подлежи на обжалване и протестиране пред ВКС, в петнадесетдневен срок от получаването на съобщението от страните за изготвянето му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____